

Színaranyból ötvöztek engem.
Mint mély sóhaj, mint halk ima,
mint vallomás, oly lágyan rebben
hangom: a csupa muzsika.

Csendítek úrfelmutatásra,
csengetek csengő rímeket
s csilingelem a nagy világba:
szeressetek, szeressetek.

De, jaj, előttem kürt sikongat,
mögöttem lázas, nyugtalan
kalapács kong s harangok bongnak

tűzvészt és árvizet felettem.
S ima-szavam, sóhaj-szavam
elvész a süket végtelenbe.